

KEMÉNY ISTVÁN
Elit negyed

Buda ajkai kissé nyitva voltak
álmában keltául mormogott
másfél órával éjfél előtt
Farkasrét felől egy vörös arcú jött

Pest fölött egy foszfortartalmú felleg
vigyorgott a neonszínű tájra
fagyos vonásaitól nyugatra
felhőtlen tér s a Vízöntő alakja

hanyatlottak és újra felcsillantak
pulzáltak a civilizációk
– már úton vannak, mindenki érzi
itt a bokrok közt fognak földetérni –

de most meg csöndben futkosnak a bokrok
sötét villák kerítésein túl
egy ablakban gyertyák jártak föl-le
egy nő kinézett és lenyult a földre

föltépte a gyepet az Alvilágig
belesikoltott, hogy nincs szerelme
azt is suttogta, hogy nincs leánya
és most jött el egy igazi szeánszra

A falu környéke

A kert az őzekig tart
és elvész a gazban
kijjebb már csak a földek
és a földeken este kóbor emberek

a közelben erdő is lehet
s a fűben egy reflektor darabokra törve
Az erdő szélén álló Volvóban
alszik egy nő – aranyszínű a körme

Lassú időjárási front

Ma kígyó jön, hosszú, hegyes a szája
száraz a bőre, letarolja a gázt
mert ferdén kúszik, nem is értem
áthullámszik a Kálvin téren

ma kígyó jön bután szuszogva
feldől Laokón és Fiai szobra
és márványszobor száll a rétek fölött.